

הלכות שבת סימן שלא

ב ככל זמן שלא סילק ידו מן המילה (ד) חחר (ה) אפילו ער ציצין שאינם מעבבין סילק ידו אינו חוזר אלא על ציצין המעבבין יואלו הם (ו) המעבבין בשר התופה (ז) אפילו רוב גובהה של עטרה במקום אחר: ג' יבן ח' (ח) אם גמרו שערו וצפרניו מלין אותו בשבת ואצ"ל בן ח' ודאי יואם הוא (י) בן שבע א"ר הוא (מ) ספק בן ז' ספק בן ח' אין מלין אותו בשבת ואצ"ל בן ח' ודאי יואם הוא (י) בן שבע ודאי אפילו לא גמרו שערו וצפרניו מלין אותו (יא) ושיין ציור"ט סינע רס"ו: ד' מילה שלא בומטה (יב) אינה דוחה שבת: ה' (יג) 'אנדרוגינום (יד) ונולד (ה) * ביה"ש (טז) ונולד (ב) כשהוא מרול קלי"ט כנתי"א וכו"ק

באר היטב

לא נהגו עתה לראות אחר זה. ונ"ל כמ"ש הכ"ח ציור"ט סי' רס"ד דנריך שיראה מהול אפי' שלא בשעת קישוי ע"ש וה"ה אם לא נראה מהול שלא בשעת קישוי מוהלין בשבת ונ"ע אם יש לסמוך ע"ז להלל שבת החמורה מן אכרהה ע"ש [ועיין בש"ך ליו"ד סי"ס רס"ד ועיין שו"ת סי' רס"ג דלא יס ערלה כבושה פי' הפור נדבק מאד בעיין דוחה שבת. ובתשובת מבי"ע ח"א סי' ס"ט דלא יס כי ציצין המעבבין המילה דוחה. ובאגודה פ' ר"ח דמילה כתב נולד מהול בשבת טוב למולו ביום שלאחריו ע"כ משמע דס"ל דלא היו איסורא כשאל בשבת. אך ז"ע דהא ש"ס ערוכה בשבת קלי"ט שאין דוחה

(ה) בין השמשות. עמ"ל שהעלה דאם נולד רביע שעה קודם לאל הכוכבים היו ספק. ואם נולד קודם לכן מוהלין ביום ז'. ואם נולד בשבת רביעית שעה קודם הלילה מוהלין בשבת ע"ש גבהרדב"ז סימן רפ"ב כתב תינות שנוולד ע"ש אחר שקיעת החמה קודם שגראו ג' כוכבים בינונים אם הדבר ספק אם נולד קודם סוף השקיעה או אחר סוף השקיעה וקודם השקיעה אז כוכבים כיון דליכא תלחא ספי"ק ידחה לעשירי ע"ש ועיין בסוף ספר דרכי נוטע קונטרס גדול ממלחמות מלוא ככל פרטי דינים ומלוקים רבים בחורך ועיין בשו"ת הב"ח סי' קנ"ד ומרמ"ש סי' מ"א: (ב) כשהוא מהול. ז"ע למה

באר הלכה

מיתר למלך כספון כדוקא דיותר טוב ממילא כסף ואפילו בשבת י"ס להתיי כספון פי"ש [פי"ח על אר"ח]: * בידי"ש. עיין במ"ב מס שהתקתי כסף כדכד"ז ולא היו ספק כשיקח ספק יום ספק בידי"ש וכי"ש נוסף או ספק כתב ספ"ג דלשבר משום דאוקי חזקה משוכרת [ג"ל מה שכתב בשו"ת שמשבר משום דס"ל דאותה חזקה לא אלימא כ"כ לעיין דחיה שבת ויר"מ לעיין אם טולד ולד בשבת ואין אס יודינין אס כיום פי"ש או גלייה וכן לט מתי ביבואו כגון שמתה האשכ וכו"ג לא אמרינן דמתחמא שבתא כוח דילדה ואפילו בחול י"ס לעיין מה שכתבנו לקמיה] ועוד אמרנו לומר משום דכס כספן עד כוח וכ"כ כספר מנחת כהן ועיין במימון ר"ב סי"ג בה"ס וכבר עמד בס' בזה בחידושי רמ"א ע"ש והגב דחיי"ק כשהוא ענין דבין שבתות אחרתי לבחור: איזה דברים נחלים לדעת והוא ציור"ט סימן רס"ב פי"א אם לאתא כשהוא כולד רחאו מון לערודור מלא ג' כוכבים בינונים וכו' קשה לי הא קי"ל בשבת ל"ד דהלכה כר' יוס' לעיין תהא"ר ור"י ח"ט פ"ל דע"כ כוכבים סו"ב בין שבתות ובה"ק עין אח"כ יואל"ג' כוכבים וא"כ בח"ק כר' באחד יואל מנית היולדת לחזן לראות אם הוא לילה מלי או אפילו אם הוא רוחא א"י. כוכבים בינונים שמה שכתב הוא דלא ובה"ק עין מקודם לא סו"ב רק שמה ולא סו"ב בידי"ש ולא יאמר דין ככ"ש רק אם שבת הלילה שמה רוחא שיש ג' כוכבים כגון שסתון פתוח בבית ויוכב אל החלון ובעצמם סהיל הוליא רחאו כניס חיקך דרך החלון והוא ג' כוכבים בינונים ודוחק. אמנם אם רוחא לאתא כוכבים קטנים מהתכרד ד"ס לסמוך דמקודם בשבת הלילה היו בינונים וקיי"ל נח"ל אחר שכבר הוא לילה כדאיתא כ"ס בגמרא. ואף וס אין כבוד כ"כ דלמא כ"ס בינונים ומקודם סו"ב גדולים כדאיתא ביום אם לא ש"ס כרבי כוכבים קטנים או בודאי י"ס לסמוך פי"א עוד אחרתי לעשירי כשה שבת נולד דה"ה גריד מילס ח"ל אם כוליא רחאו חזן לערודור ובה"ק ק"ת עד שגולד כולו וחא"כ כשגולד טולד ראו ש"ס כוכבים בינונים אם לפי שיהיו נראה ל"ס שה"ס יום כשהוא כדא"ש אין ל"ס

משנה ברורה

היה לו כמון שחוק מע"ש (ד) חזר וכו'. דאף דגמר לחתוך הערלה וכדיעבד יאל ידי מנות מילה אפילו בלא חלו הציצין מ"מ כל זמן שלא סילק ידו מן המילה מקרי בלבחמה (ה) וכולה חדא מלחא היא דתנתה שבת לרמות אלא ועיין בחידושי הר"ן שכתב דאפילו ככר סילק ידו מן החתוך והתחיל לפרוט מקרי עדיין לא סילק ידו מן המילה דמילה ופרעה חדא מילחא היא [אך כשהוא עוסק במתינה מהתפק שס אם מותר בשבת לחזור לציצין שאינם מעבבין דלמלא המתינה מקרי רק רשואה ולא נורף מילה עי"ש] ולפ"ז פסוק דאפילו אם הפורע הוא אחר כ"ו שהוא עוסק במנוחה מותר לו לראשון לחזור ולגמור את הציצין שאינם מעבבין דלא משגיחין בזה שהוא סילק ידו כיון דעדיין לא נגמרה מנות מילה: (ד) אפילו על ציצין וכו'. היינו רשעות על כ"ס ששאר (ב) בין המערה (ג) ובין מעור שאורע: (ו) המעבבין. וכו"ג בין במילה גבין כפרטיה וכו"ל: (ז) אפילו רוב גובהה. וכו"ג רוב הקטנה של המערה אפי"ס שאינה רוב גובהה [ועיין ציור"ט סימן רס"ד בב"י ובש"ך] וע"ש בחארונים שנתבאר מה נקרא עטרה: (ח) אם גמרו וכו'. דאף דבן ח"ל בעלמא לאו בר קיימא הוא בזה שגמרו אמרינן האי בר' ששעה הוא אשחתיי אשתיי הולד בכטן אמו [מ"א]: (ט) ספק בן ציור"ט וכו'. וה"ה ספק בן ח"ל ספק בן ח"ל והעטם ככל זה דלא מהללינן שבת מספיקא: (י) בן ז' ודאי. היינו כשעל אוחה וסירג עד שהוכר עוברה אבל לא שמיכין לומר דמתחמא נתעברה אחר ליל עכילה או משעה שספקה לראות דס (ד) דלין ח"א דהכה ברורה: (יא) ועיין ציור"ט וכו'. דגם מבוחר דעת רמ"א דספק בן ח"ל או בן ציור"ט אפילו לא גמרו שערו וצפרניו מלין

שיעור הציור

שבת מת"ל דאי בר מילה הוא שפיר מהיל ואי לא מתקן בכ"ס דעמס לפסוק כשה"ע אבל נח"ל הביא בש"ס ספר נח"מ שהמנהג למוול ספיקות וגם בחיירי כתב שכן דעת כל הגאונים וכו"ג הרדב"ז סימן ל"ב ונהרא נהרא ופשיעה: (יב) אינה דוחה. דכי כתיב וכיום אשמיני קאי: (יג) אנדרוגינום. הוא ילד שיש לו זכרות בוכר ונקבות כקבה [רמב"ם סי' מ"א מהלכות מילה]: (יד) ונולד ביה"ש. בין ביה"ש דע"ש ובין ביה"ש דמו"ס בשפיה אין מילתן דוחה שבת ונדחה ליום ח' ומה הוא ביה"ש (ה) י"א דקרוז לרבע שעה [הוא] שעה זמנית כן בארנו לעיל בסיומן רס"א בכה"ל ד"ה שהוא ע"ש] קודם ליציאת ג' כוכבים בינונים היו ספק לילה ורביע שעה יואל מכלל ספק ואם נולד או בשבת מוהלין אותו לשבת הכאה (ו) אבל כמה פוסקים מחיירין בזה וס"ל דמעט שנתכסה החמה מעיניו עד יציאת ג' כוכבים בינונים הוא הכל בכלל ביה"ש וכ"כ הכריז יוסף דנתפשט בן התנהג בכל ערי ח"י וכ"כ בספר זכור לאברהם וכו"ס עמ"ל דאם נולד קודם ביה"ש או בזמן ביה"ש ג"כ ספק הרדב"ז לדחה ליום ח' והביאורו בחארונים עמ"ל בכה"ל: (טז) ונולד כשהוא מהול. פי' אפילו בלא קישוי נראה

(ה) כש"י: (ב) רש"י ורמב"ם ע"פ המשנה שבהי שבהי ע"כ וכן הוא גירסת רש"י ע"כ כ"ס הרע"ב"א וכו"ל הלכות מילה נ"ט ע"כ לדעת רמ"א ע"כ וכן מלא בשב"ל דף קכ"א כ"ב ע"ש בגמרא שבה"ק: (ד) ל"ב כה"ג ואחריו כל הפוסקים: (ס) ל"ב המ"א ע"ש: (ו) עיין לעיל בסיומן רמ"א סי' כה"ג וכו"ג